

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „SEVEN FOR ALL MANKIND“ (příhláška č. 4 443 222) pro výrobky spadající do tříd 14 a 18

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Dvě obrazové ochranné známky Společenství (č. 591 206 a č. 3 489 234, pro výrobky spadající do tříd 16, 18 a 25) a mezinárodní ochranná známka (č. 731 954, pro výrobky spadající do tříd 3, 9, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25 a 28) obsahující slovní prvek „SEVEN“

Rozhodnutí námitkového oddělení: Námitkové oddělení částečně námitkám vyhovělo

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Nesprávné uplatnění čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 o ochranné známce Společenství

Žaloba podaná dne 19. dubna 2010 — Alcoa Trasformazioni v. Komise

(Věc T-177/10)

(2010/C 161/81)

Jednací jazyk: itaština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Alcoa Trasformazioni Srl (Portoscuso, Itálie) (zástupci: M. Siragusa, advokát, T. Müller-Ibold, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise ze dne 19. listopadu 2009 [K(2009) 5497] v části týkající se státní podpory C 36/B/2006 (ex NN 38/2006), kterou Itálie údajně poskytla společnosti Alcoa Trasformazioni S.r.l.

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba na neplatnost je namířena proti rozhodnutí přijatému Evropskou komisí dne 9. listopadu 2009 ohledně společnosti Alcoa Trasformazioni S.r.l.⁽¹⁾.

Toto rozhodnutí kvalifikovalo prodloužení tarifního režimu uplatnitelného na provozovny společnosti Alcoa na Sardinii a v Benátsku, stanoveného čl. 11 odst. 11 nařízení s mocí zákona č. 35⁽²⁾ ze dne 14. března 2005, které vstoupilo v platnost dne 1. ledna 2006, jako novou státní podporu, která je neslučitelná se společným trhem, a nařídilo její částečné navrácení.

V tomto ohledu je třeba připomenout, že se od roku 1996 na žalobkyni uplatňoval preferenční tarif pro elektrickou energii využívanou jejími dvěma provozovnami vyrábějícími primární hliník na Sardinii a v Benátsku. Tento tarif byl svého času oznámen Komisi v rámci privatizace Alumix, podniku vyrábějícího hliník pod kontrolou italského státu, převedeného následně na žalobkyni. V roce 1996 dospěla Komise k závěru, že dotčený tarif nepředstavuje státní podporu.

V napadeném rozhodnutí má Komise za to, že v důsledku určitých změn představuje napadený tarif zcela odlišné opatření od opatření posuzovaného v roce 1996.

Podle žalobkyně je rozhodnutí protiprávní z následujících důvodů:

- porušení čl. 107 odst. 1 SFEU tím, že rozhodnutí kvalifikuje tarif uplatňovaný na elektrickou energii zakoupenou společností Alcoa pro její dvě provozovny vyrábějící primární hliník se sídlem na Sardinii a v Benátsku, jako „podporu“, přestože uvedený tarif nepřiznává příjemci žádnou výhodu;
- porušení čl. 107 odst. 3 SFEU tím, že rozhodnutí nesprávně stanovilo vyšší podpory;
- porušení čl. 107 odst. 3 SFEU tím, že rozhodnutí nesprávně kvalifikovalo dotčený tarif jako provozní podporu, neslučitelnou s pokyny v oblasti regionálních podpor;
- porušení zásady řádné správy a čl. 107 odst. 3 SFEU tím, že Komise radikálně změnila své posouzení během řízení, pokud jde o dopad zavedení tržního mechanismu, který sama navrhla pro Sardinii, bez jakéhokoli vysvětlení nebo předběžného oznámení, a navíc po nedostatečném šetření;
- porušení zásady legitimního očekávání a článku 108 SFEU tím, že rozhodnutí kvalifikovalo dotčený tarif jako „novou“ a nikoli „existující“ podporu;

Konečně žalobkyně tvrdí, že se žalovaná tím, že přijala napadené rozhodnutí, dopustila řady porušení podstatných formálních náležitostí.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 19. listopadu 2009 o státní podpoře C 38/A/2004 (ex NN 58/2004) a C 36/B/2006 (ex N 38/2006), kterou Itálie poskytla společnosti Alcoa Trasformazioni S.r.l.

⁽²⁾ O naléhavých opatřeních v rámci akčního plánu hospodářského, sociálního a územního rozvoje, ve znění změn, jež bylo převedeno na zákon č. 80 ze dne 14. května 2005.